

šcha, wopraschach, czeje to džeczi šu. Tón mi prajesche: „To šu džeczi, kiž šo rad modla, wufnu a šu pobožne.“ Duž ja prajach: „Luby pscheczelo, ja mam tež šynka, tón reka Lutherez Šanf; njemohł tón tež do wascheje šahrody pschińcz, šo by mohł tajke rjane jabłuka jěscz a na tajkich duschnych konikach jěchacz a š tymi džeczatkami hrajkacz?“ Na to tón muž wotmolwi: „Hdyž šo tón hólczik rady modli, wufnje a je pobožny, dha šmě tež do nascheje šahrody pschińcz. Filip a Just tež, a hdyž wschitzu hromadu pschińdu, směja tež pišczele, bubony, hušle a budža rejfacz a š małymi prófami tšelecž.“ A wón mi tam pokasa rjanu šuku w šahrodže, kiž bě k rejkanju pschihtowana, tam wišachu škote pišczele, bubony, hušle a šlěborne prófi. Ale bě hišcže šahe, šo njeběchu džeczi hišcže pošnědale; duž njemóžach wotčakacz, hacž tam k hrajkam pschińdžechu, a prajach temu mužej: „Ach, luby knježe, ja chzu hnydom hicž a mojemu šynkej Šankej pišacz, šo by šo rady modlił, derje wufnył a pobožny był, šo by tež do tuteje šahrody pschišchol, ale wón ma tež jenu cžetku Leńku, tu dyrbi šobu pschiwjescž.“ Duž tón muž praji: „Haj, njech to tak je, dži a pišaj jemu tak.“ Duž, luby šynko Šanko, wufńi prawje a modl šo tež, a praj Filipej a Justej tež, šo byšhtaj wufnyłój a šo modliłój, dha wschitzu w hromadže do teje šahrody pschińdžecže. Š tym budž wschedomóžnemu Bohu poručeny a praj Lejnje wjele dobreho a wokoškej ju moje dla.

9. Lutherez Madleńka.

Zako 4. džen meje 1529 Dr. Marcžin Luther na šwojeho dobreho pscheczela Mikławšcha Amšdorfa, kiž bě duchowny w Magdeburku, list pišasche, jeho mandželška Katharina š Bora štrowa pschi nim šedžesche; tši hodžiny